

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 1Sfk/36/2023
Identifikačné číslo spisu: 3021200395
Dátum vydania rozhodnutia: 28. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3021200395.2

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): mypiano.eu s.r.o., so sídlom Dunajská 4, 811 08 Bratislava, IČO: 51 705 991, právne zastúpený: IVANOVIČ LEGAL s.r.o., so sídlom Štúrova 11, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 54 434 556, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101726950/2021 zo dňa 14.09.2021 a rozhodnutia Daňového úradu Trenčín, pobočka Partizánske č. 100396032/2021 zo dňa 08.03.2021, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/137/2021-117 zo dňa 20.09.2022, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania sa n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred krajským súdom

1. Žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) sa správnou žalobou na Krajskom súde v Trenčíne (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 101726950/2021 zo dňa 14.09.2021, ktorým žalovaný ako odvolací orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Trenčín, pobočka Partizánske (ďalej aj „správca dane“) č. 100396032/2021 zo dňa 08.03.2021. Správca dane prvostupňovým rozhodnutím neuznal sťažovateľovi nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) z faktúry č. 2019001 zo dňa 10.06.2019 s dátumom dodania 10.06.2019 od dodávateľa STAR SERVIS s. r. o. za dodanie plnenia na základe Zmluvy o reklamnom partnerstve zo dňa 15.01.2019 v celkovej výške 108.000,- eur a postupom podľa § 68 ods. 5 zákona 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov určil sťažovateľovi rozdiel na DPH za zdaňovacie obdobie jún 2019 v sume 18.000,- eur.

2. Správny súd rozsudkom sp. zn. 13S/137/2021-91 zo dňa 20.04.2022 (ďalej aj „rozsudok správneho súdu“) žalobu žalobcu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 168 SSP tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal.

3. Dňa 12.07.2022 (v zákonnej lehote - pozn. kasačného súdu) bola správne súdu doručená kasačná sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku správneho súdu. Hoci v zmysle § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“) sťažovateľovi vznikla poplatková povinnosť za podanie kasačnej sťažnosti jej podaním, sťažovateľ súdny poplatok spolu s kasačnou sťažnosťou nezaplatil. Z tohto dôvodu, na základe podanej kasačnej sťažnosti, správny súd postupom podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 6 ods. 1 až 3 zákona o súdnych poplatkoch výzvou č. k. 13S/137/2021-110 zo dňa 14.07.2022 (ďalej aj „výzva“) vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za podanie kasačnej sťažnosti vo výške 70 eur, podľa položky č. 10 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona o súdnych poplatkoch. Zároveň bol sťažovateľ vo výzve poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku za podanie kasačnej sťažnosti v určenej lehote spočívajúcich v zastavení konania. Výzva správneho súdu bola dňa 30.07.2022 doručená právne zástupcovi sťažovateľa do elektronickej schránky (potvrdenie o doručení na č. 1. 112 súdneho spisu - pozn. kasačného súdu). Lehota na zaplataenie súdneho poplatku za podanú kasačnú sťažnosť proti rozsudku správneho súdu uplynula dňa 09.08.2022.

4. Dňa 16.08.2022, elektronickým podaním bez autorizácie podľa osobitného predpisu (e-mailom bez zaručeného elektronickeho podpisu - pozn. kasačného súdu), sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil správne súdu podanie, označené ako „Žiadosť o predĺženie lehoty na zaplataenie súdneho poplatku“, ktorým požiadal správny súd o predĺženie lehoty na zaplataenie súdneho poplatku za podanie kasačnej sťažnosti o tri dni (ďalej aj „podanie zo dňa 16.08.2022“). Svoju žiadosť odôvodnil okolnosťami o hospitalizácii konateľa žalobcu a tvrdeniami o nemožnosti prihlásiť sa do svojej elektronickej schránky. Právny zástupca sťažovateľa argumentoval tým, že sa v termíne od 29.07.2022 do 12.08.2022 nachádzal na dovolenke v Chorvátsku, a keďže používa MacBook, operačný systém MacOS neumožňuje prihlásenie do elektronickej schránky z Chorvátska. Preto nemohol objektívne prevziať zásielku, ktorá mu bola uložená do elektronickej schránky a ani sa s ňou oboznámiť po tom, ako nastala fikcia doručenia. Ďalej uviedol, že konateľ žalobcu podstúpil dňa 02.08.2022 operačný zákrok, pričom jeho hospitalizácia/rekonvalescencia trvala do 12.08.2022, a preto by ani v prípade včasného prevzatia zásielky z elektronickej schránky žalobca nebol objektívne schopný súdny poplatok zaplatiť včas. Prílohou podania zo dňa 16.08.2022 bola lekárska správa zo dňa 02.08.2022.

5. Správny súd podanie zo dňa 06.08.2022 posúdil podľa jeho obsahu (§ 55 ods. 3 SSP) ako žiadosť sťažovateľa o odpustenie zmeškania lehoty na zaplataenie súdneho poplatku a následne pristúpil ku skúmaniu splnenia zákonných podmienok žiadosti v zmysle § 70 SSP.

6. Správny súd zastúpený predsedom senátu uznesením č. k. 13S/137/2021-117 zo dňa 20.09.2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) žiadosti sťažovateľa o odpustenie zmeškania lehoty na zaplataenie súdneho poplatku nevyhovel. Úvodom odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že pre odpustenie zmeškania lehoty sa vyžaduje jej zmeškanie účastníkom konania (jeho zástupcom) z ospravedlniteľného dôvodu, pričom návrh musí byť podaný do 15 dní po odpadnutí prekážky. Neoddeliteľnou súčasťou návrhu je i zmeškaný úkon. Zmeškanie lehoty z ospravedlniteľného dôvodu má objektívny charakter, pôjde teda o účastníkom konania (prípadne jeho zástupcom) nepredpokladanú okolnosť, ktorá účastníka konania vylúčila z včasného vykonania procesného úkonu. Podotkol, že uvedená okolnosť zakladá ospravedlniteľný dôvod len vtedy, pokiaľ medzi ňou (v preskúmvanej veci nemožnosťou prístupu do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu) a zmeškaním lehoty je príčinná súvislosť. Na jej preukázanie treba doložiť, že k zmeškaniu došlo len v dôsledku tejto okolnosti a že pokiaľ by táto prekážka neexistovala, nedošlo by k zmeškaniu lehoty. Taktiež zdôraznil, že dôkazné bremeno ospravedlniteľnosti dôvodu zmeškania lehoty zaťažuje žalobcu.

7. V odôvodnení napadnutého uznesenia správny súd zdôraznil, že napriek výzve správneho súdu, súdny poplatok za podanie kasačnej sťažnosti nezaplatil. Výzva bola právnemu zástupcovi žalobcu doručená uplynutím úložnej lehoty rozhodnutia do vlastných rúk s fikciou doručenia. Notifikácia o doručení do elektronickej schránky bola právnemu zástupcovi žalobcu doručená dňa 14.07.2022 - v tom čase nebol právny zástupca na dovolenke a ani žalobca nebol hospitalizovaný. Podľa správneho súdu uloženie elektronickej správy je okamih, odkedy je správa prijímateľovi objektívne prístupná. Faktické ustráženie lehoty patrí k hlavným advokátskym čnostiam. Splnenie poplatkovej povinnosti - zaplataenie príslušného súdneho poplatku je spravidla nevyhnutným predpokladom na to, aby správny súd začal v konkrétnej veci konať. Splnenie poplatkovej povinnosti možno teda považovať za jednu z podmienok konania, ktorej nesplnenie má spravidla za následok zastavenie súdneho konania.

8. V odôvodnení napadnutého uznesenia správny súd poukázal aj na právny názor prijatý v právnom prostredí Českej republiky, v zmysle ktorého možno zaplataenie súdneho poplatku považovať za zastupiteľný úkon, čo znamená, že súdny poplatok by bolo možné zaplatiť aj prostredníctvom osoby odlišnej od účastníka konania (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23 Cdo 1917/2015 zo dňa 29.9.2015). Stotožňujúc sa s právnym názorom vysloveným v predmetnom uznesení Najvyššieho súdu Českej republiky, správny súd dodal, že nemal by byť problém, ak zaplatí súdny poplatok iná osoba. Na základe vyššie uvedeného správny súd uzavrel, že samotný argument právneho zástupcu žalobcu o nemožnosti prístupu do jeho elektronickej schránky, ktorý nie je doložený žiadnymi listinnými dôkazmi, ako aj jeho „žiadost' o predĺženie lehoty na zaplataenie súdneho poplatku po lehote určenej vo výzve súdu na zaplataenie súdneho poplatku“, nie je dôvodom pre vyhovie žiadosti žalobcu o odpustenie zmeškania lehoty na zaplataenie súdneho poplatku.

II. Kasačná sťažnosť sťažovateľa

9. Proti napadnutému uzneseniu podal sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu kasačnú sťažnosť, a to dňa 07.11.2022 elektronickým podaním bez autorizácie podľa osobitného predpisu (e-mailom bez zaručeného elektronickeho podpisu - pozn. kasačného súdu). Dňa 16.11.2022 (t. j. v lehote 10-tich dní v zmysle § 56 ods. 2 SSP) sťažovateľ doručil kasačnú sťažnosť v elektronickej podobe autorizovanú podľa osobitného predpisu. Kasačný súd preto konštatuje, že kasačná sťažnosť podaná sťažovateľom elektroniccky dňa 07.11.2022 bez zaručeného elektronickeho podpisu, dodatočne doručená v elektronickej podobe autorizovaná zaručeným elektronickým podpisom právneho zástupcu sťažovateľa, bola podaná v zákonom stanovenej lehote jedného mesiaca od doručenia napadnutého uznesenia sťažovateľovi (§ 443 ods. 1 SSP).

10. Kasačnou sťažnosťou podanou z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a písm. g) SSP sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmenil napadnuté uznesenie tak, že žiadosti sťažovateľa o odpustenie zmeškania lehoty na zaplataenie súdneho poplatku vyhovie.

11. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v rámci vymedzených sťažnostných dôvodov uviedol najmä tieto sťažnostné body:

- s právnym názorom krajského súdu a odôvodnením napadnutého uznesenia sťažovateľ nesúhlasil najmä z toho dôvodu, že k nemožnosti prevzatia resp. oboznámenia sa so zásielkou došlo v čase, kedy žalobca resp. jeho právny zástupca nemal objektívne možnosť sa s ňou oboznámiť, hoci za normálnych okolností ak by k tejto prekážke nedošlo, by toto právo mal a by ho riadne využil. Podľa sťažovateľa žiaden účastník nemôže byť sankcionovaný za to, že nevyužil svoje právo skôr, ako mu to ukladá všeobecne záväzný právny predpis, a pokiaľ mal možnosť právny zástupca sťažovateľa prevziať zásielku až dňa 30.7.2022, tak nemôže byť uvedený dôvod zakladať odmietnutie žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty na zaplataenie súdneho poplatku;

- sťažovateľ mal za to, že kasačný dôvod v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) SSP je daný tým, že v danom prípade neboli rešpektované základné princípy a ústavné zásady a zároveň tým, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nepresvedčivé a tým nezákonné, čím došlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces;

- krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia dospel k nesprávnemu záveru, že právny zástupca sťažovateľa bol povinný prevziať zásielku v čase, kedy ešte nebol na dovolenke a v čase, kedy nebol hospitalizovaný z dôvodu operačného zákroku. Už samotná situácia zakladá podľa názoru sťažovateľa dôvod na odpustenie zmeškanej lehoty z dôvodu naplnenia podmienok podľa § 70 SSP. Právny zástupca žalobcu nemohol vedieť, že v čase, kedy sa bude nachádzať v zahraničí, bude mať technické problémy s prístupom do elektronickej schránky a zároveň nemal vedomosť o tej skutočnosti, že sťažovateľ bude musieť absolvovať operačný zákrok, ktorý mu objektívne znemožňoval úhradu súdneho poplatku v rozhodnom období;
- porušenie práva na spravodlivý proces videl sťažovateľ i v tom, že krajský súd poňal rozsah povinnosti pri doručovaní zásielky zo strany súdu za neprímerane extenzívne a zámerne na ujmu sťažovateľa.

III. Právne závery kasačného súdu

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach sťažnostných bodov, ktorými bol viazaný (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

13. Podľa § 70 SSP: „Ak tento zákon neustanovuje inak, predseda senátu odpustí zmeškanie lehoty, ak ju účastník konania alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedliteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.“

14. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť správnosť výkladu a aplikácie § 70 SSP zo strany krajského súdu vo vzťahu k žiadosti sťažovateľa o odpustenie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku za kasačnú sťažnosť.

15. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že poplatková povinnosť za podanie kasačnej sťažnosti vzniká už podaním kasačnej sťažnosti na správny súd (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch). Ak poplatník nezaplatí súdny poplatok pri vzniku poplatkovej povinnosti, zákon o súdnych poplatkoch mu umožňuje zaplatiť súdny poplatok ešte neskôr, a to na základe výzvy súdu podľa § 10 ods. 1, ktorá obsahuje lehotu na zaplatenie súdneho poplatku. S márnym uplynutím lehoty na zaplatenie súdneho poplatku určenej vo výzve podľa § 10 ods. 1 spája zákon o súdnych poplatkoch zastavenie konania. Keďže si sťažovateľ povinnosť zaplatiť splatný súdny poplatok za podanú kasačnú sťažnosť nesplnil, správny súd postupoval správne, keď v súlade s § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch vyzval sťažovateľa na dodatočné zaplatenie súdneho poplatku v lehote 10 dní od doručenia výzvy a poučil ho o následkoch nesplnenia tejto povinnosti spočívajúcich v obligatórnom zastavení správneho súdneho konania.

16. Kasačný súd v zhode so správnym súdom ďalej vychádzal z toho, že lehota určená správnym súdom na dodatočné splnenie poplatkovej povinnosti nie je lehotou prepadnou a jej zmeškanie možno odpustiť, ak konajúci súd na základe žiadosti poplatníka usúdi, že stanovenú lehotu zmeškal z ospravedliteľného dôvodu a zároveň poplatok zaplatil do 15 dní po odpadnutí prekážky, ktorá mu v tom bránila. Odpustenie zmeškania lehoty je možné len na návrh účastníka konania alebo jeho právneho zástupcu a nie je naň právny nárok. Sporné v danej veci bolo, či sťažovateľ preukázal splnenie podmienok pre odpustenie zmeškania lehoty podľa § 70 SSP, teda či lehotu zmeškal z ospravedliteľného dôvodu a či v zákonom stanovenej lehote do 15 dní po odpadnutí prekážky spojil s podaním návrhu i zmeškaný úkon.

17. Z obsahu súdneho spisu je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že sťažovateľ, a to napriek výzve správneho súdu, súdny poplatok za podanie kasačnej sťažnosti proti rozsudku správneho súdu

nezaplatil, a teda v zákonom stanovenej lehote do 15 dní po odpadnutí prekážky nespojil i zmeškaný úkon.

18. Pokiaľ ide o vyhodnotenie sťažovateľom uplatneného dôvodu zmeškania lehoty, aj tu považuje kasačný súd záver krajského súdu k tejto otázke za zákonný a vecne správny. Právny zástupca sťažovateľa videl prekážku, ktorá mu mala zabrániť v zaplatení súdneho poplatku v objektívnej nemožnosti prevzatia resp. oboznámenia sa s výzvou (zásielkou) správneho súdu doručovanej v čase, kedy právny zástupca sťažovateľa bol na dovolenke v zahraničí, pričom mal technické problémy s prístupom do svojej elektronickej schránky a zároveň konateľ sťažovateľa bol hospitalizovaný z dôvodu operačného zákroku, ktorý mu znemožňoval úhradu súdneho poplatku v rozhodnom období.

19. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že sťažovateľom prezentovaný dôvod zmeškania lehoty nemožno považovať za ospravedlniteľný. Samotná žiadosť o predĺženie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku, naviac podaná po uplynutí správnym súdom určenej lehoty na jeho zaplatenie vo výzve, nie je dôvodom pre vyhoviecie žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku. Žiadateľ a o odpustenie zmeškania lehoty zaťažuje dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu splnenia podmienok podľa § 70 SSP, nosný argument právneho zástupcu sťažovateľa o nemožnosti prístupu do svojej elektronickej schránky však ostal nepodložený (právny zástupca sťažovateľa ho nepreukázal nijakými dôkazmi).

20. Notifikácia o doručení výzvy správneho súdu do elektronickej schránky bola právnomu zástupcovi sťažovateľa doručená 14.07.2022. V danom čase konateľ sťažovateľa nebol hospitalizovaný a ani právny zástupca sťažovateľa nebol na dovolenke. Vychádzajúc z tvrdení samotného právneho zástupcu sťažovateľa, na dovolenke v zahraničí bol v termíne od 29.07.2022 do 12.08.2022. Celkom jasným a logickým faktom je, že sťažovateľ mohol zaplatiť súdny poplatok kedykoľvek od okamihu podania kasačnej sťažnosti a ďalej v ktorýkoľvek deň od doručenia výzvy súdu až do uplynutia 10-dňovej lehoty. Iba ak by vykonávanie procesných úkonov v rámci zákonom stanovených lehôt narušila nepredvídateľná a prechodná okolnosť, vtedy je možné pripustiť uplatňovanie zákonných výnimiek, ktorou je aj inštitút odpustenia zmeškania lehoty podľa § 70 SSP. Správny súdny poriadok ospravedlniteľný dôvod nedefinuje, avšak možno ustáliť, že sa jedná o objektívne závažné dôvody na strane žiadateľa o odpustenie zmeškanej lehoty, ktoré treba posudzovať osobitne podľa okolností konkrétneho prípadu. Môže ísť napríklad o nehodu, úraz, živelnú pohromu, závažné rodinné komplikácie, náhle ochorenie, s tou podmienkou, že ich dôsledkom bolo vylúčenie účastníka konania z možnosti urobiť úkon (obdobne uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 2Sfk/1/2023 zo dňa 27.02.2023).

21. Ani v prípade, že sťažovateľom uplatnenému dôvodu zmeškania lehoty - technickým problémom s pripojením sa do elektronickej schránky právneho zástupcu v zahraničí by sa teoreticky priznala nepredvídateľná povaha, o ktorej právny zástupca vopred nevedel či nemohol vedieť, nemohlo by byť jeho žiadosti vyhoviecie, a to z dôvodu, že právny zástupca tieto okolnosti (technické problémy s pripojením) nijako nepreukázal, teda ostali len v rovine tvrdenia bez unesenia dôkazného bremena (napríklad kópiami hlásení o technickej podpore, kópiami - „print screen“ obrazovky obsahujúcimi chybné hlásenia a čas udalosti a pod.).

22. Navyše ani okolnosť hospitalizácie účastníka konania, ktorá síce preukázaná bola, nemala nijaký vplyv na právne posúdenie kasačným súdom, a to z dôvodu, že úkon zaplatenia súdneho poplatku je úkonom zastupiteľným, tak ako správne uviedol krajský súd poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23 Cdo 1917/2015 zo dňa 29.09.2015. V praxi je celkom bežné, že správny poplatok uhradí právny zástupca účastníka konania, ktorý si ho následne vyúčtuje od svojho klienta.

23. Na základe vyššie uvedených dôvodov považoval kasačný súd za jednoznačné, že správny súd rozhodol o jeho žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty v súlade so zákonom a ani dôvody kasačnej sťažnosti zákonnosť jeho rozhodnutia nijako nespochybnili. Napadnuté uznesenie považuje aj za dostatočne odôvodnené, z ktorého bolo zrejmé, z akých dôvodov krajský súd žiadosti nevyhoviel. Kasačný súd preto musí uzavrieť, že o prístup k súdnemu preskúmaniu rozhodnutia žalovaného sa

sťažovateľ pripravil sám, keď vlastným pričinením nesplnil včas jednu zo zákonom stanovených podmienok konania t. j. splnenie poplatkovej povinnosti.

24. Záverom kasačný súd pre úplnosť poukazuje na konzistentnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach proti súdnym rozhodnutiam o žiadostiach účastníkov súdnych konaní o odpustenie zmeškanej lehoty na zaplatenie súdnych poplatkov, ktoré boli odmietnuté ako zjavne neopodstatnené (sp. zn. IV. ÚS 155/2019-30 zo dňa 11.1.2019, IV. ÚS 92/2018-7 zo dňa 01.02.2018, IV. ÚS 115/2019-13 zo dňa 28.07.2020). Napríklad v rozhodnutí IV. ÚS 92/2018-7 ústavný súd konštatoval, že „po preskúmaní sťažnostnej argumentácie a napadnutého uznesenia krajského súdu dospel k záveru, že krajský súd by síce za určitých podmienok mohol postupovať tak, že uzná dôvody práceneschopnosti na strane sťažovateľky, ktoré viedli k zmeškaniu lehoty na zaplatenie súdneho poplatku, avšak vzhľadom na všetky súdu známe skutočnosti (najmä správanie samotnej sťažovateľky) dôvodne nepovažoval zmeškanie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, keďže vznik poplatkovej povinnosti je zo zákona viazaný na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľka vzhľadom na obligatórne zastúpenie kvalifikovaným právnym zástupcom už pri podaní uvedenej sťažnosti mohla a mala vedieť, že je povinná poplatok uhradiť buď priamo pri podaní kasačnej sťažnosti (napríklad prevodným bankovým príkazom - tak ako to urobila po súdom stanovenej lehote 31. októbra 2017), alebo účinne najneskôr do uplynutia lehoty stanovenej súdom.“

25. Nakoľko sťažovateľ neosvedčil kumulatívne splnenie zákonných predpokladov, za ktorých správny súd prizná odpustenie zmeškania lehoty podľa § 70 SSP, správny súd rozhodol správne, keď žiadosti nevyhovel. Vzhľadom na vyššie uvedené postupoval kasačný súd podľa § 461 SSP a kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu ako nedôvodnú zamietol.

26. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže sťažovateľ v tomto konaní nebol úspešný a na postup podľa § 168 SSP kasačný súd nevidel dôvod.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.

